

Aleg. 143.

Sprawozdanie

komisji gospodarstwa krajowego w przedmiocie zmian w ustawie z 8. Grudnia 1881. Dz. ust. kraj. Nr. 71. o używaniu ogierów prywatną własnością będących do stanowienia, zaprojektowanych przedłożeniem rządowem.

Wysoki Sejmie !

Na posiedzeniu z dnia 9. Stycznia b. r. złożył p. komisarz rządowy do łaski Marszałkowskiej jako przedłożenie rządowe projekt do zmiany dwóch paragrafów w obowiązującej dziś ustawie krajowej z dnia 8. Grudnia 1881. Dz. u. kr. Nr. 71 o używaniu do stanowienia ogierów będących prywatną własnością.

Zmiany te odnoszą się mianowicie do §. 2 i 4. wyżej wspomnianej ustawy a ściśle biorąc rozchodzi się tylko o ustalenie tekstu §. 2, kiedy bowiem sprawa tych zmian była przedmiotem obrad Wysokiego Sejmu na posiedzeniu z dnia 15. Października 1888, uchwalił już Wysoki Sejm brzmienie §. 4 w tej samej osnowie, jak jest obecnie zapronowanym w przedłożeniu rządowem.

W §. 2. natomiast w tej osnowie, jak był przedmiotem obrad w dniu 15. Października 1888. brakło postanowienia upoważniającego c. k. Namiestnictwo do ustanowienia dla kilku powiatów w jednej komisji do licencyonowania ogierów, brakło także postanowienia, że właściciele stadnin mogą uzyskać wyjątkowo od politycznej władzy powiatowej zezwolenie, by ogiery którymi mają zamiar stanowić cudze klacze, były oglądane i zbadane przez komisję nie w miejscu jej urzędowania ale tam, gdzie się te ogiery znajdują, naturalnie za zwrotem kosztów komisyjnymi oględzinami wywołanych.

Gdy oba te postanowienia są potrzebne, bo z jednej strony możność ustanowienia jednej komisji dla kilku powiatów ułatwia władzy rozporządzenie fachowemi siłami, postanowienie zaś o możliwości oględzin na miejscu jest nie raz wysoką dogodnością dla chodowców, posiadających ogiery rozplodowe wysokiej krwi i wartości, bo chroni je od możliwych zawsze wypadków przy doprowadzaniu koni na miejsce urzędowania komisji, gdy nadto idzie tylko o zachowanie postanowień, które już dotychczas obowiązywały, komisya gospodarstwa krajowego wnosi.

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączony projekt ustawy.

Przewodniczący :
Wodzicki.

Sprawozdawca :
Zamoyski.

U s t a w a

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zaprowadzająca zmiany w ustawie z dnia 8. Grudnia 1881. Dz. ust. kraj. Nr. 71. o używaniu do stanowienia ogierów, będących prywatną własnością.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskim, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Paragraf 2. i paragraf 4. ustawy z dnia 8. Grudnia 1881. Dz. ust. kraj. Nr. 71 mają w przyszłości brzmieć jak następuje:

§. 2.

Ktokolwiek życzy sobie uzyskać dla ogiera licencyę na nadchodzący okres stanowienia, obowiązany jest zgłosić się z tem żądaniem ustnie lub pisemnie w terminie drogą rozporządzenia wykonawczego ustanowionym, do politycznej władzy powiatu, w którym zamieszkuje.

Na podstawie wniesionych zgłoszeń ustanawia c. k. Namiestnictwo odpowiednią ilość komisyj do licencyonowania ogierów i w stosownym czasie podaje do publicznej wiadomości za pośrednictwem powiatowych władz politycznych i zwierzchności gminnych (obszarów dworskich) miejsce urzędowania każdej komisji, równie jak termin publicznie odbyć się mającego licencyonowania.

Namiestnictwo ustanowić może jedną komisję dla kilku powiatów; okoliczność ta powinna być w sposób właściwy obwieszczoną.

Właściciele stadnin, którzy mają zamiar ogierami swoimi cudze kłacze stanowić, mogą uzyskać wyjątkowo od politycznej władzy powiatowej zezwolenie, by ogiery te oglądane i zbadane były przez komisję nie w miejscu jej urzędowania, lecz tam,

gdzie się ogiery znajdują, w tym jednak razie sami ponoszą kosztą tych komisyjnych oględzin.

§. 4.

Komisya uznać może jedynie te z pomiędzy przedstawionych jej ogierów za zdadne do stanowienia, względem których okaże się przy rewizyi, że są zdrowe, nie mają żadnej wady dziedzicznej, że się kwalifikują do rozplodu i odpowiadają rasom i typom krajowym.

Komisya ma wyraźnie wymienić w karcie licencyjnej, do jakiego rodzaju klaczy lub dla jakiej rasy uznaje ogiera za odpowiedniego.

Do licencyonowania, a w szczególności do powzięcia uchwały o zdadności przedstawionego ogiera potrzeba — z wyjątkami w dalszych ustępstwach przewidzianymi — obecności przynajmniej trzech członków komisyi. Uchwała zapada większością głosów; przy równości głosów staje się uchwałą to zdanie, za którem głosuje przewodniczący.

Jeżeli jest tylko dwóch członków obecnych, natenczas mogą oni także dokonać licencyonowania, jednak ważną uchwałę tylko wtedy powziąć, gdy się co do zdadności lub niezdadności do rozplodu dotyczącego ogiera zgadzają. W razie niezgodności rozstrzyga ostatecznie Namiestnictwo, względnie udziela lub odmawia licencyi w imieniu komisyi licencyjnej dla dotyczącego ogiera.

Licencyonowania może w końcu także sam zastępca komendy stadników rządowych dokonać, jeżeli brak innych udział biorących członków komisyi, jednak konował w myśl §. 3 jest współczynnym. W tym wypadku należy także ostateczna decyzja, czy licencya ma być udzieloną czy też oomówioną, do Namiestnictwa w imieniu komisyi licencyonalnej.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.
